

“Bijna beschaamd om Vlaming te zijn”

Nieuws donderdag 21 november 2019

- **Twee maanden geleden sprak je op deze pagina nog je hoop in de burger uit om de politiek het belang van de openbare diensten te doen inzien. Heeft het aantreden van de regering Jambon in Vlaanderen daar een einde aan gemaakt?**

Chris Reniers: “De Vlaming heeft recht op een beleid gebaseerd op de noden, de wensen en de verzuchtingen van de burger, waarbij er voldoende aandacht is voor de versterking van de openbare diensten en de realisatie van een solidaire samenleving. Nu minister-president Jambon zijn regeerakkoord heeft voorgesteld, is duidelijk geworden dat de regeringspartijen niet naar de burger of naar de middenveldorganisaties hebben geluisterd.

Het is pijnlijk vast te stellen dat deze Vlaamse regering opnieuw inzet op confrontatie, op afbraak en op besparingen op de allerzwaksten. Het is schrijnend dat ze bepaalde maatregelen durven verkopen als een belastingvermindering of als een voordeel voor de burger, terwijl het in de praktijk gaat om een financiële aanslag op diezelfde burger - denk maar aan de woonbonus.

Ook het verschil met de recent aangetreden Waalse regering is opmerkelijk. In tegenstelling tot de regering Jambon zet die wel in op investeringen in openbare diensten. In Vlaanderen blijft de mantra intussen ‘besparen, besparen, besparen’, of het nu is op de openbare omroep, het openbaar vervoer, cultuur, onderwijs, of de administraties. Dat is niet besparen uit noodzaak, maar koelbloedig, uit doelbewuste ideologische overwegingen.

- **Welke achterliggende motieven heeft de regering Jambon?**

Chris Reniers: “Het gaat hier om een voortzetting en versterking van het regeringsbeleid van de voorbije vijf jaar. Ze zoekt de confrontatie op met het middenveld, waaronder ziekenfondsen, vakbonden en andere non-profitorganisaties. Die weten immers heel goed wat er leeft bij de bevolking en wat de dramatische gevolgen zijn van het besparingsbeleid. Ze leggen de vinger steevast op de wonde.

De huidige regeringspartijen – dezelfde die ook de vorige regering vormden – kunnen het niet hebben geconfronteerd te worden met de gevolgen van hun beleid en nog minder wanneer ze daarop terecht gewezen worden. Daarom proberen ze nu middenveldorganisaties monddood te maken via allerlei besparingsmaatregelen en inperkingen van hun slagkracht.

- **Wie wordt het grootste slachtoffer van de Vlaamse**

regeringsplannen?

Chris Reniers: “Ongetwijfeld zullen de zwakkeren en de zieken er het meeste van afzien. Het is toch onbegrijpelijk dat het regeerakkoord geen letter wijdt aan armoedebestrijding, dat de samenwerking met UNIA op termijn wordt stopgezet, dat hulp en bijstand aan zwakkeren wordt genegeerd, dat er geen oplossing is voor de wachtlijsten in de zorg en geen bijkomende ondersteuning voor zorgbehoevenden wordt voorzien. De openbare diensten in het algemeen zien trouwens geen concrete maatregelen voor extra personeel of meer middelen.

Is het trouwens ook niet bijzonder cynisch dat deze regering pretendeert de ambitie te hebben het kleuteronderwijs te stimuleren door extra financiering, maar dat ze de centen daarvoor onttrekt uit andere onderwijstakken?

Kortom, de regering Jambon voert een frontale aanval uit op de burger en de openbare diensten waar de Vlaming recht op heeft.”

□ **Vrees je dat het regeringsbeleid ook onze samenleving zal aantasten?**

Chris Reniers: “Het lijkt geen twijfel dat de revanchepolitiek van de regering Jambon en haar afkeer van de openbare diensten en de rol van de overheid steeds meer gevolgen zal hebben voor onze samenleving. Blijven inzetten op verdeel-en-heerstechnieken en telkens zwarte schapen aanwijzen voor problemen die ze zelf veroorzaakt, zet die gevoelens ook over naar de burgers. Zo ontstaat er een samenleving vol wantrouwen, haat en controverse en komen we niet tot een warme, inclusieve en ambitieuze samenleving waarin iedereen zijn plaats vindt. Het is triest om te zeggen, maar wat deze Vlaamse regering met haar beleid bereikt is dat je je op een bepaald moment beschaamd zal voelen om Vlaming te zijn, eerder dan er trots op te zijn.”

Dit standpunt verscheen in Tribune 75.10